
W BLASKU MIŁOŚCI

MOJA MIŁOŚĆ NIE ODSZKUPI od Ciebie ...

WARTO DLA TEJ MIŁOŚCI ŻYĆ by w Nim być!

Niech zwycięstwo Chrystusa nad śmiercią stanie się udziałem każdego z nas i odnowi nadzieję, że doczekamy się radosnego poranka w własnej wielkanocy,

Że popłynie jak rzeka naszym zbawienie od Boga ...- jak to przepowiedział prorok Izajasz.

Miłość będzie naszym wiecznym życiem i już musimy tu do niej zbliżyć się tak, jak to tylko możliwe. Kto kocha ludzi jak Chrystus, kocha Kościół, gdy pragnie tak jak On aby należeli wszyscy do Boga.

Bo gory moga ustąpić i pagórki się zachwiać, ale miłość moja nie odstąpi od ciebie i nie zachwieje się moje przymierze pokoju, mówi Pan, który ma litość nad tobą.

(Iz 54, 10)

ABC SPOŁECZNEJ

KRUCJATY MIŁOŚCI

1. Szanuj Każdego człowieka, bo Chrystus w nim żyje. Bądź wrażliwy na drugiego człowieka, twój brata / siostrę /

2. Myśl dobrze o Wszystkich - nie myśl źle o nikim. Staraj się nawet w najgorszym znaleźć coś dobrego.

3. Mów zawsze życzliwie o drugich - nie mów źle o bliźnich. Napraw słowem wyrządzoną krzywdę. Nie czyn rozdźwięku między ludźmi.

4. Rozmawiaj z każdym językiem miłości. Nie podnos głosu. Nie przeklinaj. Nie rób przykroci.

Nie wyciskaj łez. Uspakajaj i okazuj dobroć.

5. Przebaczaj wszystko, wszystkim. Nie chowaj urazy w sercu. Zawsze pierwszy wyćgnij rękę do zgody.

6. Działaj zawsze na korzyść bliźniego. Czyn dobrze każdemu, jakbyś pragnął, aby tobie tak czyniono. Nie myśl o tym, co tobie jest kto winien, ale co ty jesteś winien.

7. Czynnie w cierpieniu współczuj. Chętnie spiesz z pociecha, rada, pomoc, sercem.

8. Pracuj rzetelnie, bo z owoców twojej pracy korzystają inni, jak ty korzystasz z pracy drugich.

9. Wskazuj społeczna się w pomoc bliźnim. Otwórz się ku ubogim i chorym. Używaj ze swego. Staraj się dostrzegać potrzebujących wokół siebie.

10. Młdł za wszystkich się, nawet za nieprzyjaciół.

/ Kard. Stefana Wyszyńskiego /

Przykazanie miłości bliźniego jest sercem chrześcijaństwa - wiaciej - klinij w obrazek

DROGA DO DOSKONAŁOŚCI

Dla zrozumienia postępu miłowaniu Boga w Trójcy Jedynego należy wiedzieć, że jest sześć stopni, które powoli i po kolei trzeba przejść, by dojść do doskonałej Miłości / Na podstawie św. Bonawentury /.

Pierwszym stopniem

środek jest, żeby człowiek uczy się kosztować, jak świątkim jest Pan. To wspaniale dzieje się wtedy, kiedy rozmyślanie o miłości Bożej rodzi się w sercu.

Drugim stopniem

pragnienie jest, kiedy dusza przyzwyczai się już do środka, wtedy rodzi się w niej taka siła i moc, że nic innego nie może jej zaspokoić, jedynie doskonałe posiadanie tego, kogo ona kocha, ponieważ może nie dosięgnąć, bo jest daleko, dlatego ustawicznie wykracza poza siebie i wychodzi za pomoc ekstatycznej miłości ...

Trzecim stopniem

nasylenie jest, które powstaje wspaniale z pożądaniami. Dusza, żywiwo pragnieca Boga i dążeńca wzwyż, do wszystkiego co zostaje poniżej nabiera niechęci. Dlatego bądąc nasycon jakby, nie może znaleźć w niczym może pokarmu poza samym umiłowanym, jak człowiek nasycony, jeśli spożyłby pokarm, dozna raczej odrazy smaku niż tak na tym stopniu miłości robi dusza w odniesieniu do wszystkiego, co ziemskie.

Czwartym stopniem

Upojenie Jest, ktoro rodzi siÄ z nasycenia. Upojenie polega na tym, Å kto tak wielko miÄoÄciÄ kocha Boga, Å juÅ nie tylko odsuwa pociÄÄ, ponadto czuje ale zadowolenie z udrÄki i szuka jej zamiast pociÄy i moca miÄoÄci tego, kogo kocha, raduje siÄ z kar, zniÄwag ApostoÄ jak Plag.

PiÄtym stopniem

BezpieczeÄstwo jest, ktoro rodzi siÄ z upojenia. Dusza, czujÄc tak wielko miÄoÄÄ Boga, Å chÄtnie poniosÄaby dla niego wszelka szkodÄ i wszelka obelgÄ, precz odrzuca IÄk i nabywa takiej wielkiej ufnoÄci w pomoc boskÄ, Å sÄdzi, iÅ nie oderwana od Boga w SposÄb moÅe zostaÄ. WÄaÄnie na tym stopniu byl ApostoÄ, gdy mÄwiÄ: ktÅ moÅe nas odÄÄczyÄ od miÄoÄci Chrystusa!

prawdziwa i peÄna jest cisza, w ktorej panuje tak wielki pokÅj i odpoczynek, Åe dusza w pewien sposÄb trwa w milczeniu i we Änie i umieszczona w jakby arce Noego, gdzie nie doznaje Åadnego niepokoju. Bo ktÅ moÅe zaniepokoiÄ takiego ducha, ktÅrego nie wzburza zaden bodziec poÅÄdliwoÄci, ani nie podÄega zaden oÄcieÄ bojaÄni? Pokoji w takim duchu jest ostateczny stan i odpoczynek, i tam odpoczywa prawdziwy Salomon, gdyÅ staÄo siÄ w pokoju Jego miejsce. OsiÄgniÄcie tej ciszy moÅliwe jest jedynie przez miÄoÄÄ. Zdobywszy jÄ, czÄowiek bardzo Äatwo moÅe robiÄ wszystko, co naleÅy do doskonaÄoÄci, czy dziaÄaÄ, czy cierpieÄ, czy ÅyÄ, czy umieraÄ. Zatem trzeba starac siÄ o miÄoÄci w postÄp, poniewaÅ postÄp w niej sprowadza DoskonaÄoÄÄ Wszystkich Dobr, RÄCZY nam jej udzieliÄ Ten, ktÅry Åyje i krÅluje na wieki wiekÅw. Amen.

ProÄmy matkÄ Chrystusa poÄredniczÄÄ Wszystkich Äask o wstawiennictwo u swojego Syna. Ona jest Ikona KoÄcioÄa i GwiazdÄ Nowej Ewangelizacji. Uczy nas jak wierzyÄ i bezgranicznie ufaÄ Bogu. Swoim Åyciem ukazuje, Åe prawdziwa miÄoÄÄ ÄÄczy siÄ z przyjÄciem krzyÅa i cierpienia, i tylko ta droga wiedzie do prawdziwego zjednoczenia z Chrystusem. Jest Znakiem Niezawodnej Nadziei. Tam gdzie panuje wielka ufnoÄÄ ku Niej i Jej wiara w zwyciÄstwo, tam BÄg dokonuje przez Nia cudÅw swej przedziwnej potÄgi. NowoÄÄ Ewangelii nie polega na tym, Åe przekazuje jakÄÄÄ nieznana dotÄd nauke. Ewangelia przekazuje to, co BÄg objawiÄ juÅ wczeÄniej, Ale co byÄo dla czÄowieka niezrozumiale albo niemoÅliwe do wypeÄnienia. Przez ewangelie BÄg czyni "wszystko nowe" (por. Ap 21,5) - przemienia serce czÄowieka wierÄcego i uzdalnia go do kochania taka miÄoÄciÄ, kocha jakÄ On sam. Przyjmowanie tej nauki polega na tym, Åe czÄowiek prÄbuje wypeÄniÄÄ swoje Åycie tajemnicÄÄ miÄoÄci wedÄug zamysÄu BoÅego, miÄoÄci Boga, ludzi i samego siebie.

Starajmy siÄ najpierw o krÅlestwo Boga i o Jego sprawiedliwoÄÄ, o miÄoÄÄ i pokÅj wszystko inne dodane bÄdzie nam, jak poucza nas Ewangelista Mateusz

/ Por.Mt 6,25-34 /

Ojczyzno moja kochana, Polsko, o gdybyÄÄ wiedziaÄÄ, ile ofiar i modÄkw za ciebie zanoszÄÄ.ale uwaÅaj i oddawaj chwaÄÄ Bogu, BÄg ciÄÄ wywyÅsza i wyszczegÄlnia, ale umieÄÄÄ wdziÄczna.

/ Dz.S.Faustyny 1038 /

(...) PolskÄ szczeglnie umiowaem, jeeli bÄdzie posuszna woli mojej, wywyszÄ jÄ w potÄdze i wiÄtoci. Z niej wyjdzie iskra, ktra przygotowuje wiat na ostateczne moje przyjcie.

/ Sowa Pana Jezusa, Dz.1732 /

BÄdmy wiÄc roztropni i promy naszego StwrcÄ o potrzebne aski
i Dary Ducha w.!

YCIE W MIO CI JEST SZCZÄ CIEM i radociÄ

ObowiÄzek bez Mioci rodzi stres

OdpowiedzialnoÄ bez Mioci rodzi bezwzglÄdnoÄ

SprawiedliwoÄ bez Mioci rodzi surowoÄ;

MÄdroÄ bez Mioci rodzi okruciestwo;

UprzejmoÄ bez Mioci rodzi obudÄ

GodnoÄ bez Mioci rodzi pychÄ

Posiadanie bez Mioci rodzi chciwoÄ

Wiara bez Mioci rodzi fanatyzm

ycie bez Mioci jest bez sensu. / Autor nieznaný /

MIO Ä ZNAJDUJE PRZYJEMNOÄ W PRAWDZIE

Wszystko cierpliwie znosi.

Mamy wypowiadaÄ prawdÄ, gdy inni milczÄ.

WyraaÄ mioÄ i szacunek, gdy inni sieja nienawioÄ.

ZamilknÄÄ, gdy inni mwiÄ.

ModliÄ siÄ, gdy inni przeklinajÄ.

Pomoc, gdy inni nie chcÄ tego czyniÄ.

PrzebaczyÄ, gdy inni nie potrafiÄ.

CieszyÄ siÄ zyciem, gdy inni je lekcewaÅ. (Ks. Jerzy PopieÅuszko)

WIECZNA JEST!

MIÄOÅ Ä NIE LUBI BYÄ SAMA ...

MiÄoÅ nie lubi byÄ sama. MiÄoÅ woÅa o drugÄ osobÄ - bez moÅliwoÅci dzielenia siÄ sobÄ umiera. CÅÅ nie byÅby za BÅg, ktÅry zamknÄby siÄ w swojej samotnoÅci, otuliÅ wiecznoÅciÄ? Jakim duchowym kalekÄ staÅby siÄ czÅowiek, gdyby swoje "ja" obudowaÅ murem nie do zdobycia? Wszystko, cokolwiek istnieje, w MiÄoÅci ma swÅj poczÄtek. CaÅy Åwiat jest ucieleÅnionym gestem wyciÄgniÄtej dÅoni Boga, ktÅry powoÅujÄc go do ISTNIENIA, zaprosiÅ do UCZESTNICTWA w swojej chwale. PoniewaÅ czÅowiek sam z siebie nie jest w stanie przekroczyÄ granicy zycia i Åmierci, "SÅowo staÅo siÄ ciaÅem i zamieszkaÅo miÄdzy nami". Ludzki rozum nie jest w stanie ogarnÄ doniosÅoÅci tego wydarzenia. Ciasne sÄ nasze ludzkie miÄoÅci i niezdolne do ogarniÄcia tej tajemnicy czytaj dalej

Kochane dziecko! MiÄoÅ, to wiÄcej niÅÄ uczucie. WiÄcej niÅÄ cielesne zbliÅzenie. MiÄoÅ, to zaangaÅowanie, szacunek i troska. MiÄoÅ jest biegaczkÄ, ktÅra nigdy nie wycofuje siÄ z biegu, nawet jeÅli jest bardzo wyczerpana. Jest ÅoÅnierzem, ktÅry oddaje swÅj pÅaszczyznÄ towarzysowi broni, mimo, Åe sam jest zmarzniÄty. Jest niczym biedna kobieta, ktÅra odwiedzajÄc wspaniale urzÄdzony dom bogatego sÄsiada, nie myÅli: "Szkoda, Åe ja tak nie mam". MiÄoÅ, to druÅyna piÅki noÅnej, ktÅra po wygranej w mistrzostwach nie cheÅpi siÄ tym przed pokonanÄ grupÄ. Jest jak kierowca stojÄcy w korku ulicznym, ktÅry wpuszcza przed siebie innego kierowcÄ. MiÄoÅ jest niczym ojciec, ktÅry karci swoje dziecko, ale nie przestaje chcieÄ dla niego jak najlepiej. MiÄoÅ zawsze mÅwi prawdÄ i raduje siÄ dobrem innych. MiÄoÅ jest jak piosenka, ktÅra nigdy siÄ nie koÅczy.... Twoja MiÄoÅ, BÅg

Dla pojednania Åwiat potrzebuje miÄoÅci.

KochaÄ - aby umieÄ powiedzieÄ: "PrzyjdÅdo mnie, kiedy chcesz"

KochaÄ - aby umieÄ prosiÄ bliÅniego: "jesteÅ mi potrzebny".

KochaÄ - aby umieÄ zauwaÅyÄ, Åe ktoÅ inny ma racjÄ.

KochaÄ - aby umieÄ cierpieÄ.

KochaÄ - aby byÄ przebaczyÄ zdolnym.

KochaÄ - to mieÄ odwagÄ powiedzieÄ prawdÄ.

KochaÄ - aby umieÄ z pokora powiedzieÄ: "Przepraszam CiÄ".

KochaÄ - aby umieÄ zamilczeÄ, by nie raniÄ drugiego sowem.

KochaÄ - aby spieszyÄ drugiemu z pomocÄ.

KochaÄ - aby stawiaÄ sobie Innym wymagania i

KochaÄ - aby rozdawac umiech swoj wszystkim.

KochaÄ - aby naladowaÄ Pana Jezusa

Wiara w Boga towarzyszy nam na wszystkich drogach i w przestrzeni wirtualnej teÅ. BÄdmy
wiadkami. Odwagi, nie lÄkajmy siÄ!

INTERNET JEST NOWYM FORUM GOSZENIA EWANGELII

/ OrÄdzie Jana Pawa II, 2002 r. /

Pantokrator - WszechmogÄcy, Mistrz UNIWERSUM, w istnieniu PodtrzymujÄcy

CHWALMY PANA - TakÅe w necie!